Ч. 254. Неділя 26 (13) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю дня 22 с. м. вела ся дальша дискусия буджетова. При рубриці VIII. „Видатки на комунікациї" поставив посол Стапіньский резолюцию, жадаючу, щоби Видїл краєвий виготовив проєкт нового закона дорогового, зносячого особисті престациї, а вводячого грошеву уплату у відношеню до плачених податків. — Посол Урбаньский спротивив ся змістови тої резолюциї і предложив, щоби єї відступлено комісиї дороговій до розсліду. Внесенє Урбаньского ухвалено значною більшостию голосів, а відтак принято цілу рубрику VIII.

При руб. IX. „Водні будови і меліорациї" поставив пос. др. Бобжиньский резолюцию, жадаючу, щоби внесеня др. Олесницкого в справі поступованя при реґуляциї рік передати Видїлови краєвому з тим, щоби він розслідивши їх докладно в порозуміню з Намістництвом постарав ся як найскорше о потрібне доповненє розпорядженя виконавчого до закона краєвого з дня 18 вересня 1901 р. При сїй нагоді правительственний комісар ґр. Лось пояснив поступованє правительства при реґуляциї рік. Промавляли ще др. Олесницкий і Крамарчик, а відтак ухвалено цілу рубрику і резолюцию д-ра Бобжиньского.

При рубриці X. „Рільництво" (видатки 1,958.992 корон), при позициї „Краєва школа лісного господарства" звернув пос. Кремпа увагу на страйк студентів тої школи і жадав, щоби Видїл краєвий заняв ся тою справою. При позициї „Академія рільнича в Дублянах" виступив пос. др. Томашевский против директора тої Академії, Німця Фромля, називаючи єго Прусаком. В обороні Фромля виступив др. Пілят і сказав, що то знаменитий господар і не Прусак, але Німець з полудневої Німеччини. — Пос. Цілецкий поставив резолюцию взиваючу правительство, щоби оно „Кулкам рільничим" давало таку саму запомогу як і край (55.000 корон). Остаточно ухвалено цілу рубрику X. і резолюцию пос. Цілецкого.

Опісля ухвалено дальші рубрики а наконець і закон фінансовий. В дискусиї над сим законом заявив пос. др. Лео, що висказ ґенерального звітника пос. Абрагамовича, що в 1911 р. забракне покритя на 1,036.340 корон, єсть занадто песимістичний. Пос. др. Краіньский доказував знов, що після єго обчисленя буджет в 1911 р. буде мати 1,700.000 корон дефициту. Натім закінчено дискусию і ухвалено цілий буджет на 1906 р.

На засіданю дня 23 с. м. рано відчитано насамперед петициї та інтерпеляциї а між сими послідними інтерпеляцию пос. дра Олесницкого в справі заказу будови домів „Січий" в Яворові і Жабю. — Є. Екец. п. Маршалок краєвий предложив членів депутациї, котра має подякувати Є. Вел. Цісареви за дар 100.000 кор. річно на цісарску резиденцию і музей на Вавели в Кракові а відтак по малій перерві станув на порядку дневнім звіт комісиї адміністрацийної о внесенях пос. Стапіньского, дра Олесницкого, Вайгінґера і Райского в справі зміни статута краєвого і соймової ординациї виборчої. Звіт той кінчить ся внесенєм:

Сойм задержуючи засаду репрезентациї курияльної, а стремлячи до розширеня права виборчого через обниженє податків безпосередних і увзгляднене в містах, що суть важнійшими огнищами промислу, також робітників кваліфікованих, однак з застереженєм, що через відповідні законні постанови, сполучені з якимсь помноженєм мандатів зарадить ся безвзглядному змайоризованю кляс висше оподаткованих і висше образованих — поручає Видїлови краєвому, щоби зібрав всї дати і матеріяли на найблизшій сесиї соймовій предложив проєкт закона, увзгляднюючий повисші засади.

П. Ґломбіньский предложив відтак внесенє меншости комісиї адміністрацийної, оперте на слїдуючих трох основах: 1) на введеню загальної куриї виборчої з безпосередним голосованєм на взорець куриї до парляменту з 24 послами з цілого краю, в тім по одному послови з міст Львова і Кракова; — 2) на помноженю числа послів у всїх дотеперішних

ШНУРОЧОК.

(З француского — Ґі де Мопасана).

(Конець).

Але мер тілько недовірчиво похитав головою.

— Ви чейже не схочете, пане Гошкорн, аби я увірив, що пан Маляндеи, чоловік цілком віродостойний і поважний, міг взяти той шнурочок за мошонку.

До крайности розлючений селянин сплюнув на бік, підняв руку, приликуючи свою честь на сьвідка і повторяв:

— Мимо того всего то правда, пане мер, присягаю на Бога, що сьвята правда... Кляну ся вам всїм, що менї дороге!

— Піднявши мошонку, ви ще довго шукали в болоті; думали — чи не лишило ся там ще яких гроший, що могли випасти в який небудь спосіб....

Старець аж задихав ся від гніву і страху.

— Як то можна було сказати? Як то можна?... Так збрехати, очернити честного чоловіка! Як можна було так сказати?

Він міг оправдувати ся, кілько хотів — єму не вірили.

Єго ставили до очий з Маленденом, котрий і не заикнув ся, а потвердив і повторив свій попередний висказ.

Добру годину вороги ганьбили ся взаїмно в як найгірший спосіб.

На просьбу самого Гошкорна, єго перешукали. І не найшли нічого.

Вкінци мер, не знаючи, на що рішити ся, відослав єго, заявивши з гори, що дасть знати до суду і буде вижидати дальших приказів.

Новина скоро розійшла ся. Як лише старець вийшов від мера, єго окружили і стали розпитувати, де хто з поважним а дехто і з насьмішливим видом, але всї без найменшого гніву.

І старець почав розказувати історию шнурочка. Єму не увірили. Всї сьміяли ся.

Він ішов, задержуваний всїми, сам зачіпаючи своїх знакомих, не перестаючи повтаряти знов і знов своє оповіданє, додаючи до него оправданє і показуючи всїм і кождому повивертані кишені на доказ, що у него нічого не було.

Єму говорили:

— Ах ти, старий лисе!

А він сердив ся, виходив з рівноваги, гнївав ся і майже попадав в розпуку від такого недовірия, не знав що робити і заєдно розповідав свою історию.

Вже стемніло. Треба було іти до дому. Він пустив ся в дорогу з трема своїми сусідами і по дорозї показав їм то місце, де найшов шнурочок. І за цілий час, як ішов, не переставав говорити о своїй пригоді.

Вечером він обійшов ціле село Бреоте, щоби всїм розповісти.

Всюди стрітив він недовіріє.

То було причиною, що він перемучив ся цілу ніч.

На другий день, около першої години з полудня, Маріюс Гомель, слуга з ферми пана Бретона, приніс до пана Ґульбрека в Манвіль єго мошонку і всьо, що в нїй було.

Той чоловік розповів, немов би він найшов мошонку на дорозї, але що не уміє читати, заніс єї домів до свого господаря.

Новина сейчас рознесла ся по цілій охрестности. До Гошкорна дійшла також та вість.

Він сейчас пустив ся по всїх домах і знов почав оповідати свою історию, але сим разом з додатком розвязки. Він ликував.

— Що мене найбільше огірчало — говорив він — то лож римаря. — Нема нічого гіршого від несправедливого очерненя.

Цілий день він говорив заєдно о тім самім.

Розповідав по дорозї переходячому народови, в коршмі — кождому гостеви, в неділю по вечірни при виходї з церкви окруживши єго людям.

Тепер він спокійний, хоч.... єму все якось було ніяково. Здавало ся, що всї, слухаючи єго, підсьмішковували ся з него і не були пересьвідчені з єго невинности. Єму все видавало ся, що за плечима про него о чімсь шепчуть.

На слїдуючий второк вибрав ся він на торг, умисно лиш з тою цілию, аби ще раз розповісти о тім, що лучило ся.

куриях з виімкою курії більшої посілости, а іменно в курії міст о 13, в курії палат торговельних і промислових о 5, а в курії громад сільских о 5; — 3) на введеню тайного голосованя у всіх куриях, не виключаючи однак явного голосованя, коли того якийсь виборець зажадає.

Над обома тими внесенями завела ся широка дискусия. Насамперед промавляв п. **Сколишевский**. Він критикував теперішну куриальну систему і доказував, що она не відповідає духови часу та поставив резолюцию жадаючу, щоби Видїл кр. на основі теперішного права перевів: 1) розділ мандатів на курії при комбінациї плаченого податку і числа жителів курий; — 2) допущене населеня позбавленого доси права виборчого через утворене V курії з 24 мандатами. — Пос. ґр. **Стадницкий** доказував, що селяни не згодили би ся на зміну дотеперішного закона виборчого. Наконець заявив, що буде голосувати за внесенєм більшости комісиї. — Пос. др. **Олесницкий** критикував остро всї арґументи комісиї адмінїстрацийної і заявив ся за загальним, безпосередним правом голосованя і наконець поставив внесенє, щоби перейти до порядку дневного над внесенями більшости і меншости комісиї а поручити Виділови краєвому, щоби на слїдуючій сесиї предложив проєкт нового закона виборчого, опертого на основі загального, безпосередного і тайного голосованя. — На тім закінчено засїданє.

Вісти полїтичні.

Конець сесий соймових. — Угорска криза в остр'м стад'юм — Поди в Росиї. — Демонстрация фльот против Туреччини.

Сесия соймова всіх соймів краєвих вже закінчила ся. Вчера закінчили свої наради сойми: галицкий, ческий, країньский, каринтийский і долїшно-австрийский. В сїм послїднім поставив пос. Штурм інтерпеляцию, вимірену против жидів з Росиї, що приїздять без паспортів до Віденя і роблять тут конкуренцию місцевим жителям.

Криза на Угорщинї прибрала так острий вид, що виглядає майже на маленьку і потайну революцию. Правительство виступає против опорних з цїлою енерґією. Президент кабінету бар. Феєрварі яко мінїстер фінансів казав предложити собі всї виказн унлачених доси добровільно податків і де они зложені, чи в державних касах чи в банках. Всї суми, зложені в приватних банках, постановив він уважати яко браки касові.

В Будапештї прийшло вчера майже до маленької революциї а поправдї до великих розрухів із слїдуючої причини: Старший жупан пештеньского комітату Тагі занедужав і виїхав десь до купелевого місця на курацию. Єго заступав старший секретар, або як на Угорщинї кажуть, старший нотар Фазекас, котрий ставив правительству опір і оно єго засуспендувало. На предложенє правительства призволив Цїсар, щоби на час недуги старшого жупана завідував комітатом пештеньским старший жупан рабского комітату, бар. Рудольф Лясберґ. Отже той бар. Лясберґ явив ся вчера в комітатовім домі в супроводї офіцира від жандармериї і хотів обняти урядованє. Секретар комітатовий заявив єму тодї, що при офіцирі не буде з ним говорити і просив о віддаленє офіцира. Бар. Лясберґ спротивив ся тому а секретар заявив тодї, що не отворить дверий до бюра. Тодї післав Лясберґ по шлюсарів а секретар пішов на засїданє комітету публичного добра. Перед бюром старшого жупана стояли гайдуки з добутими шаблями а на коритари жандарми; будинок комітатовий окружив віддїл поліциї під проводом офіцирів. Коли Лясберґ увійшов до бюра, товпа впала за ним і стала єго ганьбити та плювати на него. Тодї впала до будинку полїция під проводом директора Рудная а товпа обкидала єї яйцями. Директор казав тодї жандармериї уступити з будинку, а членів муніціпіюм завізвав, щоби розходили ся. Але товпа прибравши грізну поставу, заняла всї коритарі і не хотїла уступити. Тодї полїция увійшла до салї, де відбувало ся засїданє комітету добра публичного, і завізвала присутних, щоби розходили ся. Зібрані запротестували а пос. Бочкай вдарив одного полїцияна в лице. Президент комітету бар. Кропай запротестував против вступленя полїциї до будинку і покликав ся на свою ненарушимість. Комісар відповів єму, що закон постановляє виразно, що той, хто ставить опір полїциї, не має права ненарушимости. Остаточно вивела полїция всіх членів комітету по одному із салї, а комітетові співали пісни Кошута. Опісля старший жупан зарядив, щоби всї замки в комітатовім будинку змінено на вертгаймівскі і при кождих дверех поставлено жовніра. Прокураториа розвела слїдство против всіх, що впали до бюра старшого жупана і поважили ся зневажити єго.

Про конґрес земців в Москві доносять дальше: Конґрес постановив зажадати підпорядкованя всїх мінїстрів з виімкою мінїстра царского двору під раду мінїстрів, а більшостию двох третин голосів заявив ся за загальним безпосередним правом голосованя; наконець більшостию 20 голосів висказав ся за принятєм 1. арт. резолюциї.

До „Berl. Tagbl.“ доносять з Петербурга: Вість, мов би оголошенє воєнного стану в Царстві польскім наступило без відомости барона Віттого, єсть хибна. Вітте складав цареви звіт о положеню в Царстві польскім і сам просив о заведенє там воєнного стану.

З Москви доносять: Бюро конґресу земств предложило проєкт резолюциї, підпираючої безусловно давнїйші ухвали конґресу що до автономії в Царстві польскім. Зміст тої резолюциї єсть слїдуючий: Конґрес уважає за конечн слїдуючі постуляти: 1) Знесенє воєнного стану в Царстві польскім; — 2) предложенє проєкту автономії Царства польского на першім зборі репрезентациї державної з застереженєм єдности держави; — 3) безпроволочне заведенє польскої мови в школах народних, в мирових судах і судах державних та в громадах Царства польского.

Положенє на Балканї внаслїдок послїдної відповіди турецкого правительства стало ся дуже грізне. Порта заявила в своїй нотї, що скоро амбасадори будуть обставати при своім жаданю і схотять виконувати ще більший напір, то Порта скидає з себе всяку одвічальність за події, які з того можуть вийти і за наслїдки невдоволеня публичного мнїня в Туреччинї по причинї нарушеня прав держави.

Новинки.

Львів, дня 25 падолиста 1905.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий виїхав вчера вечером в справах урядових до Віденя і поверне до Львова в понедїлок вечером.

— **Стан засївів** в половинї місяця падолиста представляв ся на основі урядових виказів невдоволяючо. Осїнні слоти зашкодили засївам і причинили богато шкоди. Стан озимих засївів взагалї лихий. Побоюють ся, що в альпейских краях дасть ся з весною чути недостаток пашї.

— **Нагорода за конї.** При сегорічнім нагороджуваню коний в Галичинї, приставлено найбільше і найкрасші конї в Жабю. Тому роздано там 670 корон державної нагороди і роздїлено 9 срібних медалїв. Та квота нагород і число медалїв були найвисші, які лише роздано в 14 місцевостях Галичини, де преміовано конї.

— **Доповняючі вибори** до оцїночних комісий особисто-доходового податку відбудуть ся: до місцевих комісий в Бродах, Дрогобичи, Городенцї, Коломиї з Вербіжом н., Кракові, Львові, Н. Санчи, Підгірю, Перемишли, Ряшеві, Самборі, Станиславові, Стрию, Тернополи і Тарнові в днях 18, 20 і 21 грудня, а в инших округах 11, 12 і 13 грудня.

Меляндеп, що стояв в своїм склепі на порозї, увидївши єго, як переходив, розсьміяв ся на цїле горло.

Чого?

Старець підійшов до фермера з Крікето; але той не хотїв єго навіть слухати і штовхнувши єго в живіт, крикнув прямо в лице:

— Ну, ти, старий лисе! — і відвернув ся до него плечима.

Гошкорн цїлком змішав ся, непокоячи ся чим раз більше. Длячого єго називають „старим лисом?“

Коли сїв коло стола в гостинници Журдена, став знов розповідати свою історию.

Баришівник з Монтвілю крикнув до него:

— Іди ти, старий!... Знаємо ми твій шнурочок!

Ґошкорн забурмотів:

— Атже мошонка найшла ся.

Але хтось додав:

— Знаємо ми тебе.... один находить, другий назад приносить. А що, зловив ся?

Старець налякав ся. Аж тепер він всьо зрозумів. Єго підозрівали о то, що він підіслав від себе чоловіка віднести мошонку.

Він став оправдувати ся. Всї за столом зареготали ся.

Він не міг скінчити обіду і приводжений насьмішками вийшов.

Старець вернув ся домів, не тямлячи себе від гнїву і встиду, задихуючись, тим більше, що він був справдї дуже хитрий, як правдивий Нормандець і справдї спосібний був зробити не лише то, о що єго підозрівали, але й похвалити ся тим, як хитрою видумкою.

Єму тепер видало ся неможливим доказати свою невинність супротив того, що всїм була звістна єго хитрість. Він був потрясений до глубини душі такою несправедливостию пі дозріня.

І він почав знов розповідати цїлу пригоду, за кождим разом з новими додатками, оправданями, новими клятвами, чим раз більше красноріччивими, які він видумував в часї самотности занятий одиноко своєю історнєю з шнурочком.

Єму вірили тим менше, чим лїпша була єго оборона і чим яснїйші докази.

— Так все говорять, коли брешуть — шептали за єго плечима.

Він то чув і гриз ся, стараючи ся надармо видумувати нові способи оборони.

Він став таяти на очах у всїх. Ті, що єго висьмівали, велїли єму оповідати про „шнурочок“ так само, як просить вояка оповідати про воєнні пригоди.

Єго розум, порушений до глубини, ослаб.

В грудни він поклав ся в постїль.

В перших днях сїчня єго не стало і в маяченю послїдних хвиль коняня він не переставав говорити о своїй невинности, повтаряючи:

— Маленький шнурочок... маленький шнурочок... глядїть, ось він, пане мер....

— **Дрібні вісти.** Доповняючі вибори одного члена ради повітової в Долині з міских громад розписала Президия ц. к. Намістництва на день 18 грудня с. р., одного члена з круга найвисше оподаткованих на день 20 грудня, і одного члена з більшої посілости на день 21 грудня. — Посол до ради державної з більшої посілости округа виборчого Стрий-Жидачів-Калуш-Долина здає перед своїми виборцями посольске справоздане завтра, т. є. 26 с. м. в сали ради повітової в Стрию. — Найдену передвчера на ул. Коперника у Львові книжочку каси щадничої в Бучачи, гласячу на назвище Саломеї Ґросавґ і на квоту 7000 корон, зложено в полициї львівскій. — На полициянта Матвійчука, що повнив службу в улици Пекарскій у Львові, кинув якийсь незвістний виновник з будуючого ся там дому кусник цегли, котра ударила его в чако і заломила его. Виновник вспів утечи.— Нафтове віче відбуде ся дня 27 с. м. в Дрогобичи. На вічи буде обговорювати ся між иншими справа вивозу ропи до Росиї. — Нині розпочав ся в Парижи перед судом присяжних процес против виновників замаху на короля Альфонса іспаньского. До розправи покликано 70 сьвідків, між ними кількох послів французских і іспаньских. — Загально-австрийский конґрес шинкарів відбуде ся у Відни дня 5 і 6 грудня с. р. — На зелізничім шляху Варшава-Милава, між стациями Насельском і Гонсьоровим наїхав поїзд товаровий на особовий. Значне число осіб погибло, або потерпіло рани.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць** оповіщує: Льокальна зелізниця Седлець-Кутнагора-Кутнагора місто, позістаюча доси в заряді ц. к. упр. австр. північно-західної зелізниці, перейшла з днем 1-го падолиста с. р. в заряд ц. к. зелізниць державних і підлягає ц. к. дирекциї зелізниць держ. в Празі. — Особовий перестанок Ратав, котрий лежить на шляху Колін-Черчан в окрузі ц. к. дирекциї зелізниць державних в Празі, отворено дня 20-го жовтня с. р. для руху загального.

— **Пригода на зелізници.** Ц. к. дирекция зелізниць державних доносить: Особовий поїзд ч. 1715, що ішов передвчера із Стрия до Лавочного, наїхав о годині 10-ій мін. 25 вечером між стациями Синевідско вижнє а Сколє на коня, в наслідок чого вискочила із шин льокомотива, віз службовий, почтовий і два вози особові. Кондуктор почтовий, один кондуктор з зелізничої служби і 11 подорожних зголосили ся яко ушкоджені, однако найдено лише легке ушкоджене у зелізничого кондуктора. З причини тої пригоди подорожні мусіли пересїдати до помічничого поїзду.

— **Смерть під колесами поїзду.** Дня 20 с. м. около години 6-ої вечером переходив через зелізничий насип в Клепарові тамошний господар, 78-лїтний старець, Волошин. В тій хвили надбіг поїзд, що їхав з головного двірця у Львові на Підзамче. Старець, котрий був глухий, не чув сиґналу наближаючого ся поїзду і не уступивши завчасу з насипу, одержав так сильний удар крилом машини, що упав на землю з розторощеною головою. Смерть постигла его на місци.

— **Експльозия.** З Ясла доносять до Now-ої Reform-и: В ночи з 20 на 21 с. м. лучила ся коло стациї в Івоничи страшна експльозия збірника, наповненого ропою. Гук був так сильний, що чути его було на кілька кільометрів. Вибух ґазів, які нагромадили ся в збірнику, спричинив дозорець Кароль Петржак, котрий недавно принятий і необізнаний приступив до збірника з незасмотреною лїхтарнею. Ту неосторожність переплатив житєм. Сила вибуху втиснула Петржака в землю так, що ледве над раном виконано спалене і поторгане тіло.

— **З „Львівского Бояна“.** Загальні збори членів Товариства „Львівский Боян“ відбудуть ся дня 30 с. м. о 7 годині вечером в сали Товариства. Порядок дневний: 1) Звіт з діяльности уступаючого виділу за адміністрацийний рік 1904/5. 2) Звіт касовий. 3) Звіт бібліотекаря. 4) Звіт контрольної комісиї. 5) Дискусия над звітами. 6) Вибір нового виділу. 7) Внесеня членів.

— **З „Труда“.** Отсим подаємо до відомости Вп. Пань, що перший раз від часу заснованя нашого товариства зарядили ми випродаж висортованих товарів і готових виробів, як рештки материй на блюзки, спідниці і т. и., готові капелюхи в великім виборі, готові сукні, блюзки, гальки і пр. в ціні низше фабричної. Відомою річию є, що „Труд“ удержує все товари тілько першої якости, отже і висортований товар є якости доброї, а випродаж уряджуємо тілько длятого, щоби дати нашим Вп. Паням за дешеві гроші набути гарний товар та щоби утворити місце в нашім інтересї для сьвіжого, сезонового і модного товару. Випродаж потреває тілько один місяць, т. є до кінця грудня 1905 р. — *Дирекция.*

— **Страшна пригода.** З Нант у Франциї доносять: Віз трамваєвий, в котрім було кілька осіб, упав до ріки Льоари. Лише дві особи, котрі всціли на час вискочити, спасли ся, прочі потонули.

† **Померла** Емілія з Фицаловичів Медведска, жена о. Якова Медведского, сотрудника з Озерян коло Чорткова, дня 20 с. м., в 20-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 25 падолиста. Рада міста ухвалила резолюцию, пригадуючу правительству обовязок охорони осіб і майна в день 28 с. м. підчас заповідженого загального страйку. За тою резолюциєю промавляли також і социялїстичні радні.

Будапешт 25 падолиста. На місце засуспендованого секретаря пештеньского комітату іменований помічник секретаря в міністерстві справ внутрішних Ромер, котрий зараз зложив присягу і обняв урядоване.

Будапешт 25 падолиста. Вчера перед полуднем розпочав ся процес карний против Ціґанія, Денеша і Банета, обжалованих о зраду держави, обиду Цісаря і провину прасову з причини звістної брошури о Гогенцоллернах.

Константинополь 25 падолиста. Коли Порта покликує ся на берлиньский договір, то се не на місци, бо якраз Порта нарушувала нераз постанови того договору. Грожене розрухами не можна брати на серио, бо в Туреччині маса населеня єсть мертва і треба би єї аж порушити, що було би експериментом сполученим з прикрими наслїдками для Порти.

Константинополь 25 падолиста. Неправдою єсть, мов би амбасадори по одержаню відповіди Порти зібрали ся на нараду. Нота Порти позістане без відповіди і будуть пороблені кроки до демонстрациї фльот. Впрочім на то, що ноту Порти треба уважати за послідний вистріл перед уступкою, доказом факт, що онугди на раді міністрів взято під розвагу реґулямін скарбовий вже давнійше відкинений.

Москва 25 падолиста. Конґрес земств відкинув скликане конституанти, а заявив ся за признанєм функций конституанти першим зборам репрезентациї народу.

Петербург 25 падолиста. З ріжних сторін надходять вісти о розрухах селяньских. В ґуберніях тамбовскій і воронескій селяни палять і рабують. У воронескім повіті войско застрілило 100 збунтованих селян.

Християнія 25 падолиста. Від короля Гакона наспіла з Гортен (портового міста норвеґского в християньскім заливі) слідуюча телєґрама на руки міністра Міхельзена: „В хвили прибутя до Норвеґії королева і я шлемо норвеґскому народови наш найсердечнійший привіт. Гакон“. Королівский яхт позістане в Гортен до завтра рана.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові д. 24 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·10 до 6·30; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 55·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 28·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І Недопада. — (Телефона ч. 527).